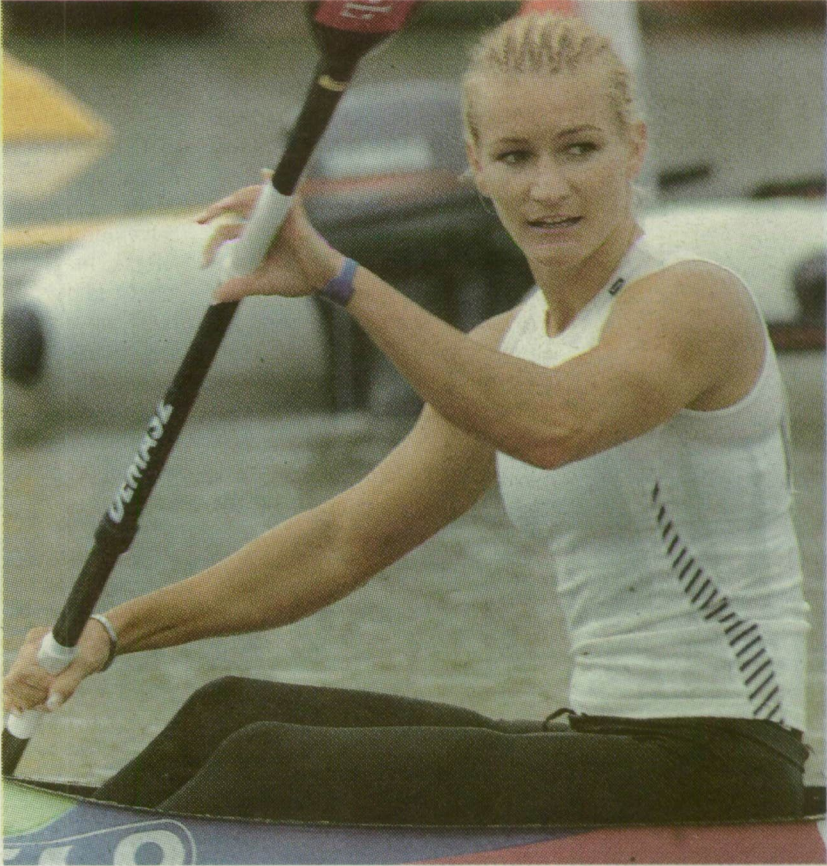

A KÍNAI HERCEGNŐT ALAKÍTÓ ÉNEKESNŐ MEGHÍVTA A PEKINGBE KÉSZÜLŐ OLIMPIKONT A TURANDOT ELŐADÁSÁRA

Összetévesztik Rálikot Janicccsal

RÁLIK SZILVIA ÉS JANICS NATASA MUNKA KÖZBEN. ÍGY MÁR NEM TÉVESZTI ÖSSZE ŐKET SENKI

Fotó: Frank Yvette és Karnok Csaba

A huszonöt legsikeresebb magyar nő közé választották a szabadtérin Turandot szerepében holnap este bemutatkozó Rálik Szilviát. A pekingi hercegnőt alakító jeles szoprán imádja a sportot, és amióta összetévesztik a legsikeresebb szegedi sportolónővel, a Pekingbe készülő Janics Natasával, még lelke-sebb szurkolója olimpiai és világbajnokunknak. Lapunk tegnap összehozta a „hasonmás” sztárokat.

HOLLÓSI ZSOLT

Barátaim meghívtak a veszprémi kézilabdacsapat szilveszteri bulijába, és amikor beléptünk az ajtón, éreztem, hogy furcsán néznek rám. Először azt hittem, valami nincs rendben az öltözékemmel, de hamar kiderült: többen is azt hitték, Janics Natasa vagyok – mesélte a szegedi Dóm téren a Puccini-opera próbájának szünetében Turandot hercegnő, azaz Rálik Szilvia. Az egyre nagyobb sikereket arató szoprán azóta lelkes szurkolója a kétszeres olimpiai és tízszeres világbajnok szegedi klasszisnak, de még sohasem találkoztak személyesen. Gondoltuk, összehozzuk a pekingi császár

leányának megformálóját a Pekingbe készülő olimpikonnal. Janics Natasa négynapos pihenőjéről érkezett tegnap a Virág cukrászdába, ahonnan Szolnokra indult tovább: a hétvégéig kemény edzések várnak rá. Kettesben és négyesben indul az olimpián, ahová az elsőők között mehet ki a kajak-kenu válogatott, hiszen Kammerer Zoltán viszi majd a megnyitón a magyar zászlót. Natasa eddig csak egyszer vett részt olimpiai megnyitó ünnepségen, még a jugoszláv csapat tagjaként, de az nem tartozik a szép emlékei közé: hat órán át kellett magas sarkú cipőben, szűk szoknyában állnia. Bár nem beszéltek össze, Rálik Szilvia

is napszemüvegben és ujjatlan, fehér pólóban jött a Virágba. A megismerkedés és az egymásra csodálkozás után Natasa rögtön „szakmai szemmel” néz végig Szilvián: – Látom, te is sportoltál. – Általános iskolában atletizáltam, sokszor vittek versenyekre, és többször is előfordult, hogy komolyabb

Sorsszerűnek tartom, hogy kiből mi lesz végül: én is lehettem volna sportoló, táncos vagy akár hegedűművész is, mindegyik érdekelt. A sportot ma is imádom – feleli Szilvia. – Én pedig szeretek énekelni, különösen Madonna egyszerűbb dalait. Ha tudom a szövegét, csak elég érez-

→ **Extrém helyzetekben**

A Puccini-opera első felvonásában Rálik Szilvia csípőjére egy biztosítóövet kötnek, és két vékony zsinóron felhúzzák tíz méter magasba, a dóm Mária szobrával egy vonalba. Kollégái izgultak érte, amikor először meglátták. – Nagyon élvezem az extrém helyzeteket, nem is gondoltam, hogy a Turandotban is lesz majd benne részem. Annyira megtetszett, hogy megkérdeztem a rendezőnket, Kesselyák Gergőt, nem énekelhetném-e onnan a nagyáriát is. Olyan messzire vagyok a nézőtértől, hogy nem felismerhető az arcom, attól félek, a végén még azt hiszi a közönség, valami dublőz lóg ott helyettem – panaszkolta az énekesnő.

felkészülés nélkül első vagy második lettem. Később a labdajátékokban mindig én voltam a csapatkapitány.

ni a ritmust, és karaoke-számként könnyen elő lehet adni. Imádom a jó bulikat, bár amióta mindenhol felis-

EPERJESI FERENCNÉ MARIKA TURANDOT JOBBKEZE A DÓM TÉREN

Sztárokat öltöztet a legjobb háttérmunkás

A színház dolgozói Eperjesi Ferencné Marikának ítelték nemrégiben a legjobb háttérmunkásnak járó Dömötör-díjat. A teátrum és a szabadtéri női öltöztetője 38 éve segíti a művészeket, most épp a Turandot szerepére készülő Rálik Szilviát.

MUNKATÁRSUNKTÓL

Nagyon meglepett a Dömötör-díj. Lombikbébiként születtem, imádtott kis unokám ült mellettem a gálán, és odasúgta, amikor a nevem mondták: „Mama, nehogy bénázz nekem!” Szóhoz sem tudtam jutni, amikor a színpadra szólítottak. Annyira remegett a lábam, hogy nem sikerült elmondanom: harmincnyolc év alatt rengeteg szeretetet kaptam a művészekről. Horváth Feri bácsi, a szabótár vezetője hívott a színházba: 1970-ben öltöztetőként vettek fel. Nagyt váltottam, mert korábban szakács voltam az I-es kórházban. Soha nem felejttem el, a tűneményes Király Levente 1974-ben, amikor átke-rültem a női oldalra, azt mondta: ilyen öltöztetője nem volt még senkinek, ezért sajnálja, hogy átmentem bugyikapitányának a lányokhoz – meséli az éjszakai próba szünetében a Dóm téri nagyszínpad alatt Eperjesi

Ferencné Marika, akit nemrégiben a színház legjobb háttérmunkásává választottak. Színházi pályafutása újabb fordulatot vett, amikor „bugyikapitányból” a jelmeztár vezetője lett. 1995-ben nyugdíjba ment, de maradt, és visszakérte magát az öltözőbe. Az évtizedek során rengeteg nagy művészt „szolgált” a színházban és a szabadtérin. – Simándy Józseffel, Ajtay Andorral és Radnai Györggyel mindig óriási élmény volt a munka. Az egyik kedvencem Komlóssy Erzsébet volt, aki csodálatos Carment énekelt. A szabadtérin A végzet hatalmával dobtak a mélyvízbe. Tudták, hogy az opera a szívem csücske, ezért rám bízta a jelmezeket. Gyönyörű produkció volt Tokody Ilonával és Ilosfalvy Róberttel. A Dóm téren Márk Tivadarral, a legendás jelmeztervezővel is sok előadásban dolgoztam együtt. Egy öltöztetőnek a leghisztérikusabb divát is maxi-

málisan segítenie kell. Előfordult egyszer, hogy mindent megtettem egy magyar világsztárnak, mégsem volt jó, csapott-vágott. Olyan rosszulesett a viselkedése, hogy sírva fakadtam. Szerencsére ez kivétel, de ilyenkor is tudni kell: nem könnyű a művészek élete, felfokozott idegállapotban lépnek a rivaldafénybe – vallja Marika, aki kívülről fújja az operákat. Amikor „pártfogoltjai” próbálnak, kiül a nézőtérre megnézni, hogy áll rajtuk a jelmez – és az elfogult „külső szemben” mindenki megbízik. – A színházban Kerényi Miklós Gábor rendezéseit, a Macbethet, A bolygó hollandit és a Pillangókisasszonyt szerettem a legjobban. Az elmúlt években Vajda Julikával és Szonda Évával dolgoztam a legtöbbet, most pedig örülök, hogy újra Rálik Szilvikének segíthetek magára öltetni Turandot csodaszép jelmezét. Hatvannyolc éves vagyok, ha az egészségem is engedi, szeretnék még két évig dolgozni. Akkor rendezek majd egy kis bulit, és elköszönök. Biztosan nehéz lesz színház nélkül élni, de majd időnként megnézek egy-egy előadást.

MARIKA MOST RÁLIK SZILVIÁNAK SEGÍT A SZABADTÉRI ÖLTÖZŐJÉBEN Fotó: Frank Yvette

Az Országgyűlési Könyvtár állományából törölve